

Der er fra Statsbanernes Side gjort en Del for at konkurrere, men Publikum finder, at der ikke udvises den fornødne Smidighed, hvad maaske ogsaa vanskeligt er muligt.

Efter Maj 1932 er der allerede sket en meget følelig Nedgang i Toggangen; nogle af de Tog, der gav mindst Billetindtægt, er inddraget, og et Togpar, der havde megen Værdi for Publikum, er ligeledes forsvundet.

Det er ikke let for udenforstaaende at forstaa, at de i Bemærkningerne opførte Udgiftsbeløb ogsaa vil kunne blive Besparelser for Statsbanerne ved Nedlægningen, men det er i hvert Fald uforstaaeligt, at man paa nærværende Tidspunkt, under Kriseforhold, før den nye Del af Banen har haft Lejlighed til at blive indarbejdet, vil nedlægge ikke blot denne Del, men ogsaa den ældre Del, og at man vil opgive den Kapital, der nu er anbragt i Banerne, og hvoraf kun en ringe Del vil kunne faas tilbage, idet Stationsbygninger foreløbig vil være usælgelige, Banelegemet ligeledes, for at spare et Driftunderskud, der ikke behøver at være saa stort, som det er opgivet til i 1931—32. Det er uforstaaeligt, at man vil paabyrde Publikum med de væsentlige forøgede Udgifter, som selvfølgelig vil komme, naar Banen nedlægges, og give blankt op over for udenlandsk Automobilkapital.

Det syntes rimeligere, at man ikke lod tilfældige Konjunkturer afgøre et saadant Spørgsmaal, men afventede, om den gamle Tro om, at Egn ophjælpes med en Bane, ikke stadig er rigtig, saaledes at man udskød Afgørelsen og i Samfundsøkonomiens Interesse søgte at faa organiseret en rimelig Arbejdsdeling mellem Bane og Bil.

Hvis det skal være saadan, at hver Sidebane, der efter Statsbanernes Regnskabsform ikke betaler sig, før eller siden bliver nedlagt, vil det fremtidig være umuligt at anlægge nye Virksomheder, der har Brug for Jernbane udenfor Byerne eller Hovedlinierne, og de Anlæg, der nu findes, maa afvikles til Skade for dem, der har sat Kapital deri, og Stedets Næringsliv. I Løgumkloster f. Eks. findes et Elektricitetsværk og er ny anlagt et større Benzindepot ved Sidespor.

Nedlæggelse af Banen vil betyde store Ulemper. — Skolegang ved forskellige Skoler i Tønder og Aabenraa vil ogsaa vanskeliggøres — forøgede Udgifter for Publikum, Tab for Enkeltpersoner, Institutioner og Kommuner, der har disponeret efter Banens Anlæg, Besværligheder, Vanskeligheder og Indtægtsnedgang.

Vi maa derfor indtrængende anmode om, at Forslaget ikke bliver gennemført, for den østlige Dels Vedkommende i hvert Fald ikke, før det efter en rimelig Prøvetid under nogenlunde normale Forhold har vist sig, at den ikke kan opretholdes.

For den vestlige Dels Vedkommende maa vi betvivle, at Banen kan nedlægges, og de i den vestlige Del særligt interesserede Kommuner Løgumkloster, Løgumkloster Landsogn og Brede Sogn maa indtrængende anmode om, at denne Banes Nedlægning, der ikke kan motiveres ved, at Banen bruges forholdsvis for lidt, ikke maa ske, da det vil være til megen Skade for Kommunerne, deres Næringsliv og Opland.

Løgumkloster, den 17. Februar 1933.

Kommune-Udvalget angaaende Jernbanen Røde Kro—Bredebro.